

[Marius Jensen.]

især Sognekommunerne, fordi det er dér, Indtægterne i særlig Grad svigter. Naar Administrationen er vokset i Omfang, er det ikke paa Grund af Opgaver, der er ført frem af Kommunen selv, men paa Grund af Opgaver, der er bragt ud til os herindefra, ofte med det Resultat, at vore egne kommunale Ønsker maatte stilles i Bero, fordi vore Penge gik med til de Opgaver, Lovgivningsmagten stillede os, ja, og flere til. Der blev ingen Midler til Løsning af de Opgaver, der ellers trængte sig paa i Kommunen. Jeg skal særlig pege paa, at en hel Del meget store sognekommunale Vejarbejder har, maattet hvile, fordi vi ikke har kunnet faa Pengene og ikke selv har Midler til at sætte dette Arbejde i Gang paa tidssvarende Maade. Med Hensyn til Administrationen har man i de fleste Landkommuner indordnet sig under de givne Forhold; mange Steder har man til Hjælp for Formanden antaget en Kommuneseekretær, og saa er det vel gaaet saa nogenlunde med Arbejdets Udførelse; men hele denne Udvikling har i høj Grad svækket den kommunale Økonomi, fordi den har paaført Kommunerne nye store Udgifter, som vanskeligt kunde betales af Skatteyderne dér, fordi Indtægterne hos de sognekommunale Skatteydere ikke har fulgt med i samme Tempo som Udgifterne.

Den Udvikling kan ganske selvfølgelig ikke fortsættes. Enten maa Indtægterne sættes op eller Skatterne sættes ned; ellers fører det ud i Forhold, vi ikke er tjent med. Den Skat, som er den værste af alle — fordi den tages uden Hensyn til, om der er nogen Indkomst —, er Ejendomsskatten, som vi ofte har talt om. Men der er heller ingen, der tror, at de ulige Vilkaar, der er opstaaet gennem denne Beskatning, kan opretholdes; det kan de ikke, fordi de er uretfærdige. Det er Magten, der her er sat i Rettens Sted, derfor er det ikke holdbart. Og i sig selv er det ganske meningsløst, at en Del af Befolkningen skal bære en forlods Beskatning. Jeg har før fra dette Sted talt om disse Forhold, og mange af mine Partifæller har gjort det samme, og jeg skal derfor ikke ved denne Lejlighed komme langt ind paa Spørgsmaalet, men jeg er ganske klar over, at den kommende Tid vil bringe en stigende Ejendomsbeskatning baade til Amts- og Sognekommunen, og den store Ulighed i denne Beskatning vil derfor fortsætte i stigende Grad.

Fra konservativ Side taler man ogsaa om Ejendomsbeskatning, og jeg tvivler slet

ikke om, at der i det ærede Parti er Forstaaelse af, at dette Spørgsmaal bør løses paa et retfærdigt Grundlag, men jeg beklager, at man ofrede denne Løsning for at opnaa Samarbejde med Regeringen, det Samarbejde, som vi saa forleden. Her havde maaske været en Lejlighed for det ærede Parti til at faa Indrømmelser med Hensyn til Ejendomsbeskatningen; man skulde dog tro, at naar Regeringen sammen med Det konservative Folkeparti vedtog dette Forlig forleden, hvorved man begrænsede Landbrugets Indtægter, kunde der ogsaa have været Tale om at nedsætte vore Udgifter. Men det blev der altsaa ikke noget af. Vi taler som saa ofte før i dette Spørgsmaal for døde Øren.

Jeg hører til dem, der i høj Grad beklager, at vi ikke i denne Samling har faaet et Lovforslag om Ændring af denne ulige Ejendomsbeskatning forelagt. Skattekommissionen maatte jo kunne give en Indstilling til et Lovforslag bygget paa Retfærdighed. Ikke mindst under de Vilkaar, Landbruget nu maa arbejde under, bliver det paa krævet at lette denne Skattebyrde, fordi den vil stige i en Tid, hvor Produktionsomkostningerne ogsaa er stigende, medens vore Indtægter begrænses.

Kan et saadant Lovforslag ikke forelægges i denne Samling, finder jeg det meget paa krævet, at Staten træder til og letter Amtsbeskatningen paa fast Ejendom gennem Tilskud, saadan som den ofte har gjort det før i vanskelige Tider, for at bøde paa den meningsløse Uret, der her skattemæssigt øves mod det danske Landbrug. Indtil Spørgsmaalet er løst gennem en Indstilling fra Skattekommissionen paa et retfærdigt Grundlag og en ny Lovgivning, finder jeg en saadan Støtte nødvendig.

I sidste Rigsdagssamling opfordrede jeg den daværende Justitsminister til at forelægge et Forslag til Færdsels- og Motorlov. Den nuværende højtærede Justitsminister har delvis givet Løfte om et saadant Lovforslag, idet han har ladet skinne igennem, at en Del af Motorloven vil kunne komme til Revision. Jeg vil gerne sige til den højtærede Minister, at nu har Færdselskommissionen jo endt sit Arbejde, og vi har i denne Vinter god Tid til at løse dette Spørgsmaal, og jeg tror, man fra mange Sider ønsker, at det sker snarest. Jeg skal derfor slutte med endnu en Gang at opfordre til, at dette Spørgsmaal nu tages op til Løsning, saaledes at vi faar Tid til at løse det paa den bedste og mest virkningsfulde Maade.